

Koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 25. september 2008 om mediekoncentration og -pluralisme i Den Europæiske Union (2007/2253(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til protokollen til Amsterdamtraktaten om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne¹ (protokollen til Amsterdamtraktaten),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Media pluralism in the Member States of the European Union" ("Pluralisme i medierne i EU's medlemsstater") (SEK(2007)0032),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed²,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2002 om mediekoncentration³,
- der henviser til UNESCO's konvention fra 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed (UNESCO-konventionen om kulturel mangfoldighed),
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2004 om risikoen for krænkelse af ytrings- og informationsfriheden (artikel 11, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder) i EU og navnlig i Italien⁴,
- der henviser til Kommissionens meddelelse fra 2001 om anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed⁵,
- der henviser til Rådets resolution af 25. januar 1999 om public service-radio- og -tv-virksomhed⁶,
- der henviser til henstillingen Rec(2007)3 af 31. januar 2007 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om public service mediernes rolle i informationssamfundet,

---

¹ EFT C 340 af 10.11.1997, s. 109.

² EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

³ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 205.

⁴ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 1026.

⁵ EFT C 320 af 15.11.2001, s. 5.

⁶ EFT C 30 af 5.2.1999, s. 1.

- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings henstilling Rec 1466(2000) af 27. juni 2000 om uddannelse og medier;
  - der henviser til Det Europæiske Råds ministerkomité's henstilling Rec (2007)2 af 31. januar 2007 om mediepluralisme og medieindholds mangfoldighed;
  - der henviser til sin beslutning af 13. november 2007 om interoperabilitet på området interaktivt digital-tv¹;
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelser fra Økonomi og Valutaudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0303/2008),
- A. der henviser til, at EU har bekræftet sit engagement for at beskytte og fremme mediepluralisme som en af hjørnestenene i ytringsfriheden og retten til oplysninger, der er indeholdt i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og er grundlæggende principper for bevarelsen af demokratiet, et pluralistisk samfund og kulturel mangfoldighed,
  - B. der henviser til, at Europa-Parlamentet ved flere lejligheder har udtrykt ønske om, at Kommissionen indfører en stabil retlig ramme både inden for mediesektoren og i informationssamfundet som helhed for at sikre et ensartet niveau for beskyttelse af pluralisme i medlemsstaterne og for at give operatørerne mulighed for at udnytte de muligheder, som det indre marked rummer,
  - C. der henviser til, at begrebet mediepluralisme, som Kommissionen også understreger det i ovennævnte arbejdsdokument fra tjenestegrenene, ikke kan begrænses til problemet med koncentration af ejendomsretten inden for sektoren, men ligeledes omfatter spørgsmål vedrørende offentlige radio- og tv-selskaber, politisk indflydelse, økonomisk konkurrence, kulturel diversitet, udvikling af nye teknologier, åbenhed og arbejdsvilkårene for journalister i EU,
  - D. der henviser til, at de offentlige radio- og tv-selskaber nødvendigvis bør råde over de ressourcer og instrumenter, der er nødvendige for at sikre dem en reel uafhængighed af politisk pres og af markedskræfterne,
  - E. der henviser til, at de offentlige radio- og tv-selskaber i øjeblikket uden grund og til skade for kvaliteten af deres indhold presses til at konkurrere med de kommercielle kanaler for at sikre sig markedsandele, og til, at de kommercielle selskabers mål i sidste ende ikke er kvalitet, men tilfredsstillelse af det størst mulige antal personers forventninger,
  - F. der henviser til, at UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed bl.a. lægger betydelig vægt på skabelsen af betingelser, der kan bidrage til mediemangfoldighed,
  - G. der henviser til, at UNESCO-konvention om kulturel mangfoldighed anerkender parternes

---

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0497.

ret til at træffe foranstaltninger til fremme af mediemangfoldighed, herunder gennem public service-radio- og tv-virksomhed,

- H. der henviser til den vigtige rolle, som offentlige audiovisuelle medier spiller for at sikre pluralisme, som det anerkendes i UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed og i protokollen til Amsterdamtraktaten, hvori det fastsættes, at systemet af offentlige medier i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme, mens medlemsstaterne har ansvaret for at fastsætte forpligtelserne til offentlig tv-virksomhed og dens finansiering,
- I. der henviser til, at Kommissionen i sin ovennævnte meddelelse fra 2001 fuldt ud anerkender, at public service-radio- og tv-virksomhed spiller en central rolle i forbindelse med fremme af pluralisme samt kulturel og sproglig mangfoldighed, og understreger, at Kommissionen i forbindelse med behandlingen af den pågældende statsstøtte vil anvende kriterier som f.eks. betydningen af at fremme kulturel mangfoldighed og imødekomme de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund,
- J. der henviser til, at Rådets ovennævnte resolution af 25. januar 1999 understreger den afgørende betydning, public service-radio- og -tv-virksomhed har for pluralismen, og kræver, at medlemsstaterne giver den vide rammer, der afspejler dens rolle som formidler til offentligheden af fordelene ved de nye audiovisuelle tjenester, informationstjenester og de nye teknologier,
- K. der henviser til, at protokollen til Amsterdamtraktaten blev vedtaget for at sikre medlemsstaternes kompetencer til selv at tilrettelægge deres nationale systemer for public service-radio- og tv-virksomhed på en måde, der er tilpasset til deres samfunds demokratiske og kulturelle behov, således at målet om bevarelse af mediepluralisme sikres bedst muligt,
- L. der henviser til, at ovennævnte henstilling Rec (2007)3 understreger public service-radio- og tv-selskabers særlige rolle som kilde til upartiske og uafhængige informationer og kommentarer samt til fornyende og varieret indhold, der lever op til høje standarder for etik og kvalitet, og som forum for offentlig debat samt som et middel til fremme af bredere, demokratisk individuel deltagelse, og kræver derfor, at medlemsstaterne bevarer deres beføjelser til at tilpasse rammerne, så henstillingen kan gennemføres i et nyt medielandskab,
- M. der henviser til, at mediepluralisme kun kan sikres, hvis der er reel politisk balance i indholdet af public service-tv-virksomhed,
- N. der henviser til, at erfaringen viser, at en ubegrænset koncentration af ejerskab bringer pluralismen og den kulturelle mangfoldighed i fare, og at et system, der alene baseres på de frie markedsmekanismer, ikke er i stand til at sikre pluralisme i medierne,
- O. der henviser til, at modellen med to søjler for privat og public service- tv-virksomhed og audiovisuelle medietjenester med styrkelse af mediepluralismen for øje har vist sin værdi i Europa og derfor bør videreudvikles,
- P. der henviser til, at koncentration af ejerskab er i færd med at skabe en situation, hvor

professionelle mediefolk i stigende grad er afhængige af ejere af store mediekoncerner,

- Q. der henviser til, at ny teknologi og navnlig overgangen til digital teknologi for produktion og formidling af audiovisuelt indhold og fremkomsten på markedet af nye kommunikations- og informationstjenester i betydeligt omfang har påvirket mængden af tilgængelige produkter og formidlingsmuligheder; der dog henviser til, at en kvantitativ forøgelse af medier og tjenester ikke automatisk sikrer et mangfoldigt indhold; der henviser til, at der derfor er behov for nye måder, hvorpå man kan sikre mediepluralismen og den kulturelle mangfoldighed og fremskaffelsen af hurtig og objektiv information til offentligheden,
- R. der henviser til, at de nuværende bestemmelser om telekommunikation afspejler en direkte forbindelse og indbyrdes afhængighed mellem infrastruktur og indholdsbestemmelser og giver medlemsstaterne passende tekniske instrumenter til beskyttelse af medier og indholdspluralisme som f.eks. adgangs- og "must carry"-bestemmelser,
- S. der henviser til, at respekten for informationspluralisme og indholdsmangfoldighed ikke automatisk garanteres ved teknologiske tiltag, men også skal sikres ved en aktiv, vedvarende og årvågen politik fra de nationale og europæiske, offentlige myndigheders side,
- T. der henviser til, at selv om internettet i vidt omfang har øget adgangen til forskellige informationskilder, holdninger og meninger, har det endnu ikke erstattet de traditionelle medier som en afgørende offentlig opinionsdanner,
- U. der henviser til, at bladudgivere grundet den teknologiske udvikling formidler stadig mere indhold via internettet og derfor i vid udstrækning er afhængige af indtægter fra (online-) reklamer,
- V. der henviser til, at medier er et redskab for politisk indflydelse, og at der er en betragtelig risiko for, at de hindres i at udføre deres funktion som demokratiets vagthund på grund af private mediekoncerners tendens til at agere ud fra hensynet til økonomisk profit; der henviser til, at dette indebærer en fare for tab af mangfoldighed, kvalitet, indhold og meningsmangfoldighed, og at det derfor ikke bør overlades til markedsmekanismerne alene at garantere mediepluralisme.
- W. der henviser til, at store mediekoncerner har opbygget betydelige og ofte dominerende positioner i visse medlemsstater, og til, at det forhold, at der findes pressekoncerner, der ejes af virksomheder, som stræber efter at tildele offentlige kontrakter, udgør en trussel mod mediernes uafhængighed,
- X. der henviser til, at multinationale mediekoncerners bidrag i visse medlemsstater er afgørende for, at der bliver pustet nyt liv i medielandskabet, men at der også er behov for visse forbedringer i arbejdsforholdene og aflønningen,
- Y. der henviser til, at professionelle mediefolks arbejdsforhold og arbejds kvalitet skal forbedres, og til, at et stadig større antal journalister arbejder under usikre ansættelsesforhold,

- Z. der henviser til, at EU's konkurrencelovgivning kun i forholdsvis begrænset grad kan anvendes til behandling af spørgsmål om mediekoncentration, fordi de aktiviteter, der er rettet mod vertikal og horisontal koncentration af medieejerskab i de nye medlemsstater, ikke har nået den økonomiske grænse, hvor EU's konkurrencelovgivning finder anvendelse,
- AA. der henviser til, at indførelsen af alt for restriktive regler vedrørende medieejerskab risikerer at mindske de europæiske virksomheders konkurrenceevne på verdensmarkedet, og øge ikke-europæiske mediekoncerners indflydelse,
- AB. der henviser til, at forbrugerne bør have adgang til et bredt udbud af medieprodukter,
- AC. der henviser til, at mediebranchen bestræber sig på at producere udsendelser af højeste kvalitet, men at betingelserne for at opnå dette ikke er lige tilfredsstillende i alle medlemsstaterne,
- AD. der henviser til, at den hastige spredning af nye medier (bredbåndsinternet, satellitkanaler, jordbaseret digital-tv osv.) og de forskellige former for ejerskab af medier ikke i sig selv er nok til at sikre pluralisme, hvad medieindhold angår,
- AE. der henviser til bestemmelserne om indholdets kvalitet og beskyttelse af mindreårige bør finde anvendelse både i offentlig og kommerciel sammenhæng,
- AF. der henviser til, at mediekoncerner er uerstattelige, hvad angår mediepluralisme og bevarelse af demokratiet og derfor bør beskæftige sig mere aktivt med praksisser vedrørende forretningsetik og socialt ansvar,
- AG. der henviser til, at kommercielle udgivelser i stigende grad benytter sig af brugerskabt indhold, især audiovisuelt indhold erhvervet for et symbolsk beløb eller gratis, hvad der afføder problemer vedrørende etiske forhold og beskyttelse af privatlivets fred, en praksis der udsætter journalister og andre professionelle mediefolk for et uacceptabelt konkurrencepres,
- AH. der henviser til, at weblogs er et vigtigt, nyt bidrag til mediepluralismen, og at både professionelle mediefolk og privatpersoner i stadig stigende grad udtrykker sig gennem dette medie,
- AI. der henviser til, at public service-radio- og tv-selskaber skal have stabil finansiering, agere på en rimelig og afbalanceret måde og gives midlerne til at fremme offentlighedens interesser og sociale værdier,
- AJ. der henviser til, at medlemsstaterne har vide rammer for fortolkningen af mediernes public service-forpligtelser og finansieringen heraf,
- AK. der henviser til, at public service-medier kun er synlige inden for de audiovisuelle og ikke-lineære dele af markedet,
- AL. der henviser til, at den europæiske audiovisuelle model fortsat skal være baseret på en balance mellem en stærk, uafhængig og pluralistisk public service og en dynamisk kommerciel sektor; der henviser til, at en videreførelse af denne model er af afgørende

betydning for en vital og kvalitetsbevidst kreativitet, mediepluralismen og respekten for og fremme af den kulturelle mangfoldighed,

- AM. der henviser til, at medlemsstaternes public service-medier til tider lider under både politisk pres og utilstrækkelig finansiering,
- AN. der henviser til, at de opgaver, de offentlige radio- og tv-stationer får tildelt af de enkelte medlemsstater, kræver langsigtet støtte og garanteret uafhængighed, hvilket langt fra er tilfældet i alle medlemsstater,
- AO. der henviser til, at public service-medier i visse medlemsstater kan spille en fremtrædende rolle, både hvad angår kvalitet og publikum,
- AP. der henviser til, at universel adgang til mangfoldigt indhold af høj kvalitet bliver langt vigtigere på baggrund af de teknologiske forandringer og den øgede koncentration i et stadig mere konkurrencepræget og globaliseret miljø; der henviser til, at audiovisuelle public service-ydelser er af afgørende betydning for den demokratiske meningsdannelse, så folk kan stifte bekendtskab med den kulturelle mangfoldighed, og pluralismen garanteres; der henviser til, at disse tjenester skal kunne udnytte nye radio- og tv-platforme for at udføre de opgaver, de har fået pålagt, og at nå ud til alle samfundsgrupper, uanset de adgangsmetoder der anvendes,
- AQ. der henviser til, at public service-medier skal have tilstrækkelig offentlig støtte, så de kan konkurrere på høj standard af kulturelt og nyhedsmæssigt indhold med kommercielle medier,
- AR. der henviser til, at der i de seneste ti år er opstået nye mediekanaler, og at en stadig større andel af reklameindtægterne tilfalder internetbaseret distribution, hvad der giver anledning til bekymring hos de traditionelle medier,
- AS. der henviser til, at public service-radio- og tv-selskaber og kommercielle radio- og tv-selskaber fortsat vil supplere hinanden sammen med nye markedsdeltagere i det nye audiovisuelle landskab, der er præget af et stort antal leveringsplatforme,
- AT. der henviser til, at EU ikke har nogen egentlig kompetence til at regulere mediekoncentrationen, men at dets kompetencer inden for forskellige politiske områder ikke desto mindre tillader det at spille en aktiv rolle med hensyn til sikring og fremme af mediepluralisme; der henviser til, at lovgivning om konkurrence og statsstøtte, bestemmelser om audiovisuelle medier og telekommunikation samt eksterne (handels)forbindelser alle er områder, hvor EU aktivt kan og bør følge en politik, der kan styrke og fremme mediepluralisme,
- AU. der henviser til det stigende antal konflikter vedrørende ytringsfriheden,
- AV. der henviser til, at mediekundskab spiller en afgørende rolle i informationsfundet som forudsætning for, at borgerne er i stand til at deltage i det demokratiske liv med kvalificerede og aktive bidrag,
- AW. der henviser til, at det øgede udbud af information (navnlig takket være internettet) gør fortolkningen og vurderingen af denne stadig vigtigere,

- AX. der henviser til, at fremme af EU-borgernes mediekenndskab kræver langt større støtte,
- AY. der henviser til, at de europæiske medier for øjeblikket opererer på et globalt marked, som indebærer, at omfattende begrænsninger for deres ejerskab i betydeligt omfang vil forringe deres muligheder for at konkurrere med tredjelandes virksomheder, der ikke er bundet af tilsvarende begrænsninger; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at finde en balance mellem på den ene side konsekvent gennemførelse af rimelige konkurrenceregler og sikkerhedsventiler for pluralisme, og på den anden at sikre, at virksomheder har den fornødne fleksibilitet til at konkurrere på det internationale mediemarked,
- AZ. der henviser til, at vi lever i et samfund, som konstant bombarderes med information, hurtig kommunikation og ufiltrerede meddelelser, mens udvælgelse af oplysninger kræver særlige kundskaber,
- BA. der henviser til, at foranstaltninger til konsolidering og fremme af pluralisme i medierne skal være grundlaget for EU's eksterne forbindelser (inden for handel og på andre områder), navnlig i forbindelse med den europæiske naboskabspolitik, udvidelsesstrategien og bilaterale partnerskabsaftaler,
1. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre mediernes pluralisme og EU-borgernes adgang til frie og mangeartede medier i alle medlemsstaterne og til at foreslå forbedringer, hvor det er nødvendigt;
  2. mener, at et pluralistisk mediesystem er en grundlæggende forudsætning for opretholdelsen af den demokratiske europæiske samfundsmodel;
  3. konstaterer, at det europæiske medielandskab er karakteriseret ved en vedvarende konvergens både i medie- og markedsoverskridende henseende;
  4. understreger, at koncentrationen af medieejerskab betyder, at monopoliseringen af reklamemarkedet fremmes, at nye aktører hindres adgang til markedet, og at medieindholdet bliver ensartet;
  5. konstaterer, at mediesystemets udvikling i stigende grad er styret af profitorientering, og at samfundsmæssige, politiske eller økonomiske processer og de værdier, der gives udtryk for i journalisters adfærdskodekser, derfor ikke bliver beskyttet i behørigt omfang; mener derfor, at konkurrencelovgivningen bør være tæt forbundet med medielovgivningen, således at adgang, konkurrence og kvalitet sikres, og interessekonflikter mellem koncentrationen af medieejerskab og den politisk magt undgås, idet disse skader den frie konkurrence og hindrer lige vilkår og pluralisme;
  6. minder medlemsstaterne om, at der altid bør tilstræbes en balance mellem de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser, deres opgaver og ytringsfriheden, og at det i sidste instans påhviler domstolene at sikre denne;
  7. opfordrer Kommissionen til at arbejde for en stabil retlig ramme, der sikrer en høj beskyttelse af pluralisme i alle medlemsstater;

8. kræver derfor, både at der sikres balance mellem de offentlige og private tv-selskaber - i de medlemsstater, hvor der eksisterer offentlige tv-selskaber - og at der sikres en tæt forbindelse mellem konkurrence- og medielovgivningen med henblik på at styrke pluraliteten i medierne;
9. mener, at de offentlige myndigheders væsentligste mål bør være at skabe de rette betingelser for kunne sikre, at medierne (herunder de offentlige medier) er af høj kvalitet, at der er mangfoldighed i medierne, og at journalisternes fulde uafhængighed sikres;
10. kræver foranstaltninger til forbedring af de europæiske mediekoncerners konkurrenceevne for at yde et vigtigt bidrag til den økonomiske vækst, blandt andet ved at øge bevidstheden og udbrede viden om økonomiske og finansielle emner blandt borgerne;
11. understreger, at medieinvestorer fra tredjelande har voksende indflydelse i EU, navnlig i de nye medlemsstater;
12. kræver en konsekvent anvendelse af bestemmelserne i konkurrencelovgivningen på europæisk og nationalt plan med henblik på at tilvejebringe en høj konkurrenceintensitet og sikre nye markedsaktørers adgang til markedet;
13. mener, at EU's konkurrencelovgivning har bidraget til en begrænsning af mediekoncentrationen; understreger imidlertid betydningen af en selvstændig mediekontrol i medlemsstaterne og mener derfor, at medielovgivningen på nationalt plan bør være effektiv, klar, gennemsigtig og af høj standard;
14. glæder sig over Kommissionens planer om at udarbejde konkrete indikatorer til måling af mediepluralismen;
15. kræver, at der ud over indikatorer til måling af mediepluralismen også udarbejdes indikatorer til analyse af medierne, blandt andet hvad angår demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og mindretalsrettigheder samt professionelle adfærdskodeks for journalister;
16. mener, at bestemmelserne vedrørende mediekoncentration ikke blot bør gælde for ejerskab og produktion af medieindhold, men også for (elektroniske) kanaler og mekanismer for adgang til og udbredelse af indhold på internettet, f.eks. søgemaskiner;
17. understreger behovet for at sikre handicappedes adgang til information;
18. anerkender, at selvregulering er vigtigt for sikringen af mediepluralisme; glæder sig over de nuværende brancheinitiativer inden for dette område;
19. støtter udarbejdelsen af et charter for mediefrihed, der skal sikre ytringsfrihed og pluralisme;
20. kræver, at mediefriheden respekteres, og at medierne i deres nyhedsreportager konsekvent overholder etiske kodekser;
21. understreger behovet for at oprette overvågnings- og implementeringssystemer for

mediepluralisme, baseret på pålidelige og objektive indikatorer;

22. understreger behovet for, at EU's og medlemsstaternes myndigheder sikrer pressens uafhængighed via målrettede og specifikke juridiske og sociale garantier, og påpeger derfor betydningen af i medlemsstaterne og på alle markeder, hvor EU-baserede mediekoncerner opererer, at udarbejde og på ensartet vis indføre redaktionelle vedtægter, der kan tjene til at forhindre ejere, aktionærer eller eksterne organer, såsom regeringer, i at blande sig i nyhedsindholdet;
23. opfordrer medlemsstaterne til gennem hensigtsmæssige foranstaltninger at sikre den passende balance mellem politiske og sociale overbevisninger, navnlig i forbindelse med nyheds- og aktualitetsprogrammer;
24. glæder sig over den dynamik og forskelligartethed, de nye medier frembringer i medielandskabet, og opfordrer til ansvarlig brug af alle af den nye teknologi, såsom bærbare TV, som grundlag for kommercielle, offentlige og lokale medier;
25. opfordrer til en åben debat om alle spørgsmål vedrørende weblog-mediets status;
26. støtter, at ophavsrettighederne sikres i forbindelse med onlinemedier, hvor tredjeparter skal have pligt til at nævne deres kilde, når de viderebringer udtalelser;
27. anbefaler, at mediekendskab optages blandt EU's grundlæggende kundskaber, og støtter udviklingen af et European core curriculum for mediekendskab, og understreger samtidig deres betydning for overvindelsen af den digitale kløft;
28. understreger, at formålet med mediekundskab som fastsat i ovennævnte henstilling Rec 1466 (2000) skal bestå i at give borgerne værktøjer til kritisk fortolkning og brug af den stadig stigende mængde information, der omgiver dem; mener, at denne læringsproces vil sætte borgerne i stand til at bearbejde oplysninger og udvælge de medier, der informerer bedst, og således til at udøve deres ret til ytrings- og informationsfrihed;
29. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med vedtagelse af en europæisk tilgang til mediekundskab at tage tilstrækkeligt hensyn til standarder for kritisk vurdering af indhold og udveksling af bedste praksis;
30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge en objektiv ramme for udstedelse af licenser til spredning af kabel- og satellit-tv og analog/digital spredning ud fra transparente og upartiske kriterier med henblik på at indføre et system med et pluralistisk konkurrencesystem og undgå misbrug af monopoler eller dominerende stillinger;
31. minder Kommissionen om, at den gentagne gange er blevet anmodet om at udarbejde et direktiv, hvis formål er at sikre pluralismen, fremme og bevare den kulturelle mangfoldighed som fastlagt i UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed, og at sikre alle medievirksomheders adgang til de tekniske elementer, der gør det muligt for dem at nå ud til alle borgerne;
32. opfordrer medlemsstaterne til at yde støtte til offentlige radio- og tv-selskaber af høj kvalitet, der kan udgøre et reelt alternativ til de kommercielle kanalers programlægning,

og som uden nødvendigvis at skulle konkurrere for at sikre sig markedsandele og reklameindtægter bliver mere profilerede i det europæiske landskab og fungerer som grundlaget for opretholdelsen af mediepluralismen, den demokratiske dialog og adgangen for alle borgere til et indhold af høj kvalitet;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte et mere omfattende samarbejde mellem de europæiske tilsynsmuligheder og at intensivere de formelle og uformelle drøftelser mellem tilsynsmyndighederne for radio- og tv-spredningsområdet under ledelse af den europæiske platform for kontrolmyndigheder;
34. henstiller, at public service-medierne i medlemsstaterne, når det er relevant, sikrer, at de multikulturelle forhold i de forskellige områder afspejles i medierne;
35. opfordrer til åbenhed om ejerskab af alle medieforetagender med henblik på at fremme gennemsigtigheden vedrørende programudbydernes og udgivernes mål og baggrund;
36. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at anvendelsen af den nationale konkurrencelovgivning, både over for medier og sektoren for internet- og kommunikationsteknologi, fremmer mediepluralismen; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med gennemførelse af EU's konkurrenceregler at tage hensyn til konsekvenserne heraf for mediepluralismen;
37. anbefaler, at bestemmelserne vedrørende statstilskud udformes og anvendes således, at public service-medier og lokale medier får mulighed for at udfylde deres funktioner og opgaver dynamisk, samtidig med at det sikres, at public service-medier udfører den funktion, de har fået tildelt af medlemsstaterne, på gennemsigtig og ansvarlig vis, og at misbrug af offentlige midler af politisk eller økonomisk opportune grunde undgås;
38. anmoder Kommissionen om at tage skyldigt hensyn til UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed samt ovennævnte henstilling Rec (2007) 3, når den træffer afgørelse om nødvendigheden af en revision af den ovennævnte meddelelse fra Kommissionen fra 2001; anmoder, i tilfælde af at Kommissionen beslutter at revidere de nuværende retningslinjer, om, at enhver foranstaltning eller tydeliggørelse, der foreslås, vejes op mod dennes indvirkning på mediepluralismen og behørigt respekterer medlemsstaternes kompetencer;
39. anbefaler Kommissionen at benytte revisionen af dens ovennævnte meddelelse fra Kommissionen af 2001 som en vigtig garant for mediepluralisme i EU, hvis den finder det nødvendigt;
40. mener, at det er nødvendigt, for at de offentlige audiovisuelle medier kan udføre deres opgaver i den digitale teknologiske æra, at de udvikler nye informationstjenester og medier, som går videre end de traditionelle programmer, og som kan påvirke hinanden i alle digitale net og på alle platforme;
41. glæder sig over, at der i visse medlemsstater er gennemført bestemmelser med krav om, at kabel-tv-selskaber tilbyder statslige kanaler og tildeler en del af det digitale spektrum til offentlige udbydere;
42. opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende en bred forståelse af public service-

radio- og tv-selskabers rolle, der er i overensstemmelse med en dynamisk og fremtidssikret fortolkning af protokollen til Amsterdamtraktaten, navnlig med hensyn til public service-radio- og tv-selskabers uindskrænkede deltagelse i teknologiske nyskabelser og afledte former af indholdsproduktion og -præsentation (i form af både lineære og ikke-lineære tjenesteydelser); mener, at dette også bør omfatte tilstrækkelige midler til nye tjenester som en del af public service-radio- og tv-virksomheders rolle;

43. gentager, at reguleringen af anvendelsen af spektrum skal tage højde for målsætninger i offentlighedens interesse såsom mediepluralisme og derfor ikke kan underlægges en rent markedsbaseret ordning; mener desuden, at medlemsstaterne bør forblive ansvarlige for at træffe afgørelser om frekvensallokering, så de kan tilgodese deres respektive landes særlige behov, navnlig med hensyn til beskyttelse og fremme af mediepluralisme;
44. anbefaler, at "must carry"-bestemmelserne bevares og om nødvendigt udvides i forbindelse med revisionen af telekommunikationspakken;
45. er enig i ovennævnte henstilling Rec (2007) 2, som anbefaler at indholdsleverandører sikres en retfærdig adgang til elektroniske kommunikationsnetværk;
46. henleder opmærksomheden på sin ovennævnte beslutning af 13. november 2007, idet interoperabilitet er af grundlæggende betydning for mediepluralismen;
47. opfordrer til, at der anvendes en afbalanceret tilgang til fordelingen af digitaliseringsdividenden med henblik på at sikre lige adgang for alle aktører og dermed beskytte mediepluralismen;
48. er bekymret over nogle få store onlineaktørers dominans, der begrænser adgangen til markedet for nye aktører og dermed kvæler kreativitet og iværksætterånd inden for denne sektor;
49. opfordrer til større åbenhed om de personlige data og oplysninger, som internetsøgemaskiner, e-mailudbydere og sociale netværkssider lagrer om brugerne;
50. mener, at bestemmelser på EU-niveau i tilstrækkelig grad beskytter adgangen til elektroniske programoversigter og lignende oversigts- og navigationsfaciliteter, men at der kan overvejes en yderligere indsats i forbindelse med den måde, informationen om de tilgængelige programmer præsenteres på, for at sikre nem adgang til tjenester af almen interesse; opfordrer Kommissionen til ved hjælp af høringer at fastslå, om der er behov for minimumsretningslinjer eller en sektorspecifik lovgivning for at beskytte mediepluralismen;
51. opfordrer til, at balancen mellem offentlige og private radio- og tv-selskaber og en sammenhængende anvendelse af konkurrence- og medielovgivning bevares for at styrke mediepluralismen;
52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.